

چگونه توانستم مشکل کمروبی و گوشه گیری دانش آموزم را حل کنم؟

آوات احمدی

آموزگار دوره ابتدایی، استان سنندج، آموزش و پرورش شهرستان بانه

Rezanahmadi1368@Gmail.com

چکیده

اکثر معلمان و مسئولان مدارس، در طول خدمت آموزشی خود با دانش آموزانی برخورد می کنند که رفتارهایی متفاوت با سایر همکلاسان از خود نشان می دهند. یکی از این رفتارها که نگرانی بزرگترها را برمی انگیزد مشکل کمروبی و گوشه گیری دانش آموزان است که در گستره وسیعی جای می گیرد که با سکون، سکوت، غمگینی و درخود فرورفتگی و انزوا همراه است. از طرفی اگر این مشکل حل نشود باعث رفتارهای غیرعادی و نگران کننده ای از سمت دانش آموزان می شود. از این رو هدف تحقیق حاضر که به روش اقدام پژوهی صورت گرفته است، حل مشکل کمروبی و گوشه گیری یکی از دانش آموزان کلاس اول است؛ که با راهکارهایی که در پیش گرفته شد از جمله دادن مسئولیت به دانش آموز، شرکت دادن در گروه های کوچکتر و... توانستیم این مشکل دانش آموز رفع شد.

کلمات کلیدی: معلم، دانش آموز، کم رویی و گوشه گیری.

مقدمه

علم از آن نقطه و آن زمان آغاز شد که بشر به فکر حل مسائل مختلف زندگی افتاد. به عبارت دیگر، تاریخ تولد بشر است. بشر اولیه برای حل مسائل و مشکلات خود از ابتدایی ترین مرحله شروع کرد و به کمک برخی از روابط تجربی قادر شد پیرامون خویش را کم و بیش بشناسد و بدین طریق پیچ و تاب و فراز و نشیب هستی آگاه شد (دلاور، 1380).

رفتار کمروبی و گوشه گیری، یکی از رفتارهای نسبتاً شایع است که فرد را به شدت آزار می دهد و اگر درمان نشود نوجوان را به سمت و سوی مشکلات دیگری مثل عدم اعتماد به نفس، افسردگی، اضطراب و زود رنجی سوق خواهد داد. عدم احساس توانمندی و کمی عزت نفس و نیز ناتوانی در بروز احساسات، بیان افکار و نظریات، خود باعث جدایی فرد از فعالیت های گروهی است.

کمروبی: کمروبی، صفت فردی است که به خاطر ترسویی، احتیاط کاری و عدم اطمینانش، نزدیک شدن به او مشکل است و در فرهنگ لغت، کمروبی را به عنوان ناراحت بودن در حضور دیگران تعریف می کند. فرد کمرو کسی است که هشیارانه از مواجهه با افراد یا چیزهای مشخص یا انجام کاری همراه آنان بیزار است. در گفتار و کردار خود ملاحظه کار است و به طور محسوسی ترسو می باشد (مجله پیوند - 1379).

گوشه گیری از نظر لغوی به معنای تنها و مجرد و در خلوت نشستن و از جمع کناره گرفتن است. گوشه گیر کسی است که از مردم دوری می کند و عزلت می گزیند و بدان وسیله خود را با محیط اطراف سازگار می سازد، البته هر نوع عزلت و در تنهای ماندن گوشه گیری تلقی نمی شود هر انسان گاه گاهی دوست دارد تنها باشد تا به خود شناسی و حل مشکلات زندگی بپردازد گوشه گیری زمانی حالت بیماری پیدا می کند که فرد از آمیزش با جمع و هم نوعان بیزار و بیمناک باشد در این مورد اگر گوشه گیری به موقع درمان نشود به پیدایش حالات روانی شدید و افسردگی منجر می شود (شفیع آبادی، 1392).